

บรรณานุกรม

หนังสือ

กฎหมายตราสามดวง, ฉบับกรมคดีปากรพิมพ์เผยแพร่. กรุงเทพมหานคร: อุดมศึกษา
แผนกการพิมพ์, 2521.

กรมพระยาวชิรญาณวโรรส, สมเด็จพระมหาสมณเจ้า. นวโกวาท. พิมพ์ครั้งที่ 56.
พระนคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย, 2498.

"การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ" ใน การฉ้อราษฎร์
บังหลวง. แผ่นดินไทย, เล่ม 1, หน้า 25-54. กรุงเทพมหานคร:
ท่าเนียบรัฐบาล, 2520.

คู่มือการวางแผนการตรวจสอบและรายงานเรื่องการทุจริต. กรุงเทพมหานคร:
สวัสดิการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน, 2522.

คู่มือปฏิบัติงานบุคคลตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สำหรับ
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ภาค 2. กรุงเทพมหานคร: สวัสดิการสำนักงาน
ก.พ., 2523.

จับ อั้งประทีป. พระราชนิพนธ์สุภาษิตในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว.
พระนคร: โรงพิมพ์องค์การค้ำของกุรุสภา, 2504.

ชานินทร์ ทรัพย์วิเชียร. "กฎหมายกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง." ใน การฉ้อราษฎร์บังหลวง.
แผ่นดินไทย, เล่ม 1, หน้า 1-24. กรุงเทพมหานคร: ท่าเนียบรัฐบาล, 2520.

_____ และ วิชา มหาคุณ. การตีความกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

นิติศาสตร์ไพศาลย์, พระ. ประวัติศาสตรกฎหมายไทย. พระนคร: โรงพิมพ์วิริยะการพิมพ์,
2502.

บริหารเทพธานี, พระ. พงศาวดารชาติไทย ความเป็นมาของชาติแต่ยุคคึกคักบวรพรท.
เล่ม 1. พระนคร: โรงพิมพ์ ส. ชรรณภักดี, 2496.

ประชุมประกาศรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2394-2400. เล่ม 1. พระนคร: โรงพิมพ์
องค์การคำของคุรุสภา, 2503.

ประชุมประกาศรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2401-2404. เล่ม 2. พระนคร: โรงพิมพ์
องค์การคำของคุรุสภา, 2503.

ประยูร กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

_____. คำบรรยายกฎหมายปกครองเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร:
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์เสรีพิทยา อินเทอร์เน็ต, 2522.

"พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518,"
คำแปลภาษาอังกฤษราชกิจจานุเบกษา. ชุดที่ 9/2518. แปลโดยสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา. กรุงเทพมหานคร: มงคลการพิมพ์, 2518.

พวงฉกา รักก็สงคราม. ประมวลศัพท์กฎหมายอังกฤษ-ไทย. นครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี:
สำนักพิมพ์นิคมบรรณการ, 2515.

พวงเพชร สุรทันภวิกุล และสุพัศรา เพชรบุรี. การฉ้อราษฎร์บังหลวงในอดีตที่มีผลกระทบต่อ
ต่อการก่อรัฐประหารของข้าราชการไทยในปัจจุบันจริงหรือ? กรุงเทพมหานคร:
วารุณีการพิมพ์, 2519.

มาตรการและแนวทางในการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชันในภูมิภาคและการกำจัดผู้มีอิทธิพลหรือกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นจากการประชุมผู้ว่าราชการจังหวัด 4 ภาค.
กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย, 2522.

มานิต มานิตเจริญ, ผู้รวบรวม. พจนานุกรมไทยฉบับของบริษัท แพร่พิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 3. พระนคร: สำนักพิมพ์แพร่พิทยา, 2507.

หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญาภาคทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.

วิจิตรวาทการ, หลวง. การประชุมพงศาวดารฉบับความสำคัญ. เล่ม 2. พระนคร: สำนักพิมพ์เพลินจิตต์, 2493.

สอ เสถบุตร. พจนานุกรมอังกฤษเป็นไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

เสนีย์ ปราโมช, ม.ร.ว. "สัมมนาเรื่องคอร์รัปชัน." ใน ประชุมเก็บตก. เล่ม 2, หน้า 169-203. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2514.

อมร จันทรสมบูรณ์. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

บทความ วารสารและหนังสือพิมพ์

เกริกศักดิ์ กองศิลป์. "ปัญหาคอร์รัปชัน." สังคมศาสตร์ปริทัศน์รายเดือน 10 (กันยายน 2515): 20-39.

- เกริกไกร จิระแพทย์. "คอร์รัปชันในรัฐบาลของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นในรัฐนิวเจอร์ซีย์."
แปลและเรียบเรียงโดยวาสิษฐ บุนนาค. วารสารสำนักงาน ป.ป.ป.
1 (ตุลาคม 2520): 45-75.
- เกษม ศิริสัมพันธ์. "ข้อคิดเกี่ยวกับปัญหาคอร์รัปชัน." วารสารพัฒนบริหารศาสตร์
17 (กรกฎาคม 2520): 448-452.
- "คอร์รัปชัน : ผลผลิตที่เน่าเฟะของระบบทุนนิยม." มหาชน (16 พฤศจิกายน 2517): 16.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. "ผลของคอร์รัปชันที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการเมือง."
วิจารณ์ (ธันวาคม 2517): 5-21.
- กวีวีดี, โอ.พี. "คอร์รัปชันในประเทศที่กำลังพัฒนา." วารสาร สพบ. 2 (มกราคม
2513): 9-21.
- ทินพันธ์ นาคะตะ. "การคอร์รัปชันในราชการไทย : การสำรวจความคิดเห็นของ
ข้าราชการและประชาชน." วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 17 (กรกฎาคม
2520): 355-405.
- นพพร พานิชสุข. "คอร์รัปชัน ปัญหาโรคร้ายในสังคมปัจจุบัน." วารสารรามคำแหง
6 (เมษายน 2522): 310-327.
- บ้านเมือง. (30 มีนาคม 2525): 1 และ 2.
- ปรส ชัยพร. "คู่มือวัดชนกับปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวง." นิเทศสาร 5 (กุมภาพันธ์
2520): 50-62.
- "ปรามคอร์รัปชันกันจริงหรือ" (บทบรรณาธิการ). เคลนิวิสต์ (26 กันยายน 2524): 3.
- ภรณ์ กীরดีบุตร. "Bureaucracy : ระบบราชการที่ปลอดจากคอร์รัปชัน." วารสาร
พัฒนบริหารศาสตร์ 17 (กรกฎาคม 2520): 335-354.

- มารุต บุณนาค. "วิจารณ์กฎหมาย ป.ป.ป." วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 17 (กรกฎาคม 2520): 435-447.
- แมคมูแลน, เอ็ม. "ทฤษฎีคอร์ปชั่น." แปลโดยสุเทพ สุนทรเกษม. วารสารสังคมศาสตร์ 4 (มกราคม 2509): 68-69.
- ยุวดี ศรีธรรมรัฐ. "การบริหารงานบุคคลกับปัญหาคอร์ปชั่นในระบบข้าราชการพลเรือนของไทย." รัฐศาสตร์สาร 4 (มีนาคม 2520): 99-121.
- รองพล เจริญพันธ์. "การใช้ดุลยพินิจในกฎหมายเยอรมัน." วารสารนิติศาสตร์ ฉบับที่ 4 (2521): 1-21.
- ราชกิจจานุเบกษา 1 (อาทิตย์ เดือน 9 แรม 10 ค่ำ จ.ศ. 1236): 158-169 และ 223-238.
- ราชกิจจานุเบกษา 4 (อาทิตย์ เดือน 5 แรม 3 ค่ำ จ.ศ. 1238): 17-24.
- ราชกิจจานุเบกษา 7 (21 ธันวาคม ร.ศ. 109): 335-342.
- วารินทร์ วงศ์หาญเขาว. "การวิเคราะห์การขัดแย้งกับการศึกษาเรื่องคอร์ปชั่น." วารสารสังคมศาสตร์ 10 (มกราคม 2516): 44-54.
- แวร์โซม, ดับบลิว. เอฟ. "สังคมวิทยาของปัญหาคอร์ปชั่นในเอเชียอาคเนย์." แปลโดย สุเทพ สุนทรเกษม. รัฐศาสตร์นิเทศ ฉบับที่ 4 (2510): 83-104.
- ศักดิ์รินทร์ สุวรรณโรจน์. "คอร์ปชั่น : มะเร็งในระบบราชการ." วารสารข้าราชการ 19 (มีนาคม 2517): 6-19.
- สมจิตต์ ห่อง สำเริง. "ปัญหาคอร์ปชั่นในสังคมไทย." เทศาภิบาล (พฤศจิกายน 2519): 1188-1208.

- เส็นีย์ ปราโมช, ม.ร.ว. "กฎหมายสมัยกรุงศรีอยุธยา." คุณภาพ 14 (พฤษภาคม 2510): 36-68; (มิถุนายน 2510): 41-64; (กรกฎาคม 2510): 43-60; (สิงหาคม 2510): 39-56; (กันยายน 2510): 20-43.
- อุกฤษ มงคลนาวิน. "ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับงานป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน." วารสารสำนักงาน ป.ป.ป., ฉบับที่ 1 (2521): 26-34.
- อุทัย หิรัญโค. "ปัญหาข้าราชการคอร์รัปชันในประเทศไทย." วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 9 (มกราคม 2512): 29-59.
- อมร รักษาด้ย. "การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ." วารสารข้าราชการ 21 (ตุลาคม 2519): 17-34.
- อุสาค์ โกมลปาณิก. "การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ." วารสารข้าราชการ 26 (กันยายน 2524): 4-17.

เอกสารอื่น ๆ

- นพพร โพธิ์รังษิยากร. "การใช้ดุลพินิจของศาลในการลงโทษ." วิทยานิพนธ์ปริญญา-
มหาบัณฑิต แผนกวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- บันโน สุขทรศนีย์. "คำบรรยายหลักเกณฑ์และวิธีการสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518."
กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน ป.ป.ป., 2524. (อัดสำเนา)
- สภาวิจัยแห่งชาติ. "รายงานผลการวิจัยเรื่องการทุจริตในวงราชการไทย." พระนคร:
สภาวิจัยแห่งชาติ, 2509. (อัดสำเนา)

สุชาติ สุนทรศรี. "การทุจริตในวงราชการแห่งประเทศไทย." วิทยานิพนธ์การทัพบก,
2518.

สุธี อากาศฤกษ์. "มูดเหตุแห่งคอร์ปชั่น." กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน ป.ป.ป.,
2524. (อัครสำเนา)

"รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24/2518 เมื่อวันที่
3 มกราคม 2518" (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2518.
(อัครสำเนา)

"รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32/2518 เมื่อวันที่
3 มกราคม 2518" (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2518.
(อัครสำเนา)

"รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ...." กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2518. (อัครสำเนา)

BIBLIOGRAPHY

Books

Black's Law Dictionary. 5th ed., St. Paul Minn: West Publishing Co., 19

Ghost, S.K. Laws Relating to Bribery and Corruption in India.
Calcutta: Eastern Law House, 1971.

Heidenheimer, Arnold J., ed. "The Context of Corruption."
in Political Corruption : Reading in Comparative Analysis,
pp. 1-28. New York: Rinehart and Winston, Inc., 1970.

Nedjati, Zaim M.; Trice, J.E., and Dashwood, A.A. English and
Continental Systems of Administrative Law. Amsterdam -
New York - Oxford: North Holland Pullishing Co., 1978.

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

พ.ศ. 2518

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518

เป็นปีที่ 30 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ
และยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา-
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมี
ตำแหน่งหรือมีเงินเดือนประจำ และพนักงานของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ และ
หมายความรวมถึง กรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

"รองเลขาธิการ" หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการในสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเลขาธิการได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และหมายความรวมถึง เลขาธิการด้วย

มาตรา 4 ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "คณะกรรมการ ป.ป.ป." ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคนกับ เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขาธิการโดยตำแหน่ง

ประธานกรรมการและกรรมการให้แต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ ด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 5 ประธานกรรมการและกรรมการต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไร

มาตรา 6 ประธานกรรมการและกรรมการให้อยู่ในตำแหน่งมีกำหนดสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีกวาระหนึ่ง แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการได้สิ้นสุดลงในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้วาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าวขยายออกไปจนถึงวันประชุมครั้งแรกของสมัยประชุมรัฐสภาครั้งถัดไป

มาตรา 7 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 6 ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ลาออก
- (2) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 5
- (6) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ อาจมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้อื่นแทนด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งในกรณีนี้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการหรือกรรมการที่ตนแทน

มาตรา 8 ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา 9 การประชุมทุกครั้งต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 ให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

มาตรา 11 ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการก็ได้

การแต่งตั้งเลขาธิการ ต้องได้รับความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 12 เลขาธิการและรองเลขาธิการ จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสี่ปีไม่ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการโดยอนุโลม

มาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อคณะรัฐมนตรี

(2) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจใด ๆ จัดการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในสังกัดที่อยู่ในข่ายสงสัยว่าจะทุจริต แสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนตามรายการ วิธีการ และกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(3) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(4) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงาน โครงการ ของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(5) รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้นต่อไป

มาตรา 14 การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใด ๆ

(2) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่สืบสวนและสอบสวน มาให้ถ้อยคำหรือให้สิ่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น

การส่งหนังสือเรียก ให้นำไปส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ๗ ภูมิภาคฯ หรือสำนักงานของผู้รับ

กรณีนำไปส่ง เมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดที่มีอายุเกินยี่สิบปี ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือที่สำนักงานของผู้รับก็ได้

มาตรา 15 คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา 16 ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการ เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใด ๆ ห้ามมิให้กรรมการหรืออนุกรรมการผู้นั้นร่วมในการสืบสวนหรือสอบสวนเรื่องดังกล่าว

มาตรา 17 ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนต่อนายกรัฐมนตรีตามรายการ วิธีการ และกำหนดเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด

มาตรา 18 ในการพิจารณาสอบสวนตามความในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรให้สั่งพักราชการหรือพักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ก็ให้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรสั่งให้พัก ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามความเห็นของคณะรัฐมนตรีทันที

มาตรา 19 เมื่อการสอบสวนได้ความว่า เรื่องราวที่สอบสวนนั้นมีมูลความผิดให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สอบสวนเสร็จแล้วให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ

หากกรณีเป็นความผิดทางอาญาค้ำยก็ให้แจ้งตอพนักงานสอบสวนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งด้วย

เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่งแล้วต้องดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

เมื่อพนักงานสอบสวนตามวรรคสอง หรือเมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคสามได้ดำเนินการไปประการใดแล้ว ให้แจ้งให้ประธานกรรมการทราบ

มาตรา 20 เมื่อมีพฤติการณ์แสดงว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการพิจารณาสอบสวนและให้มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนตามรายการ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ความปรากฏว่าผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติ และไม่สามารถแสดงได้ว่าร่ำรวยขึ้นในทางที่ชอบ ให้ถือว่าผู้นั้นใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ให้คณะกรรมการรายงานความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษได้

มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่า ผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติตามวรรคหนึ่ง ต้องมี
คะแนนเสียงอย่างน้อยสองในสามของกรรมการทั้งหมด

บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยขึ้นโดยผิดปกติ
นั้นให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลวินิจฉัยสั่งว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของแผ่นดิน
เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงให้เห็นว่าตนได้ทรัพย์สินนั้นมาในทางที่ชอบ ในกรณีนี้ ให้นำ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 21 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกสอบสวนตามมาตรา 20 เป็น
ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการ
รายงานความเห็นไปยังคณะกรรมการตุลาการเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา 22 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ
กรรมการ ออนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานความประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 23 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะรัฐมนตรี
มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ตามรายการ วิธีการและเวลา
ตามกำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 24 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่เรียก
หรือสั่งให้ส่งตามมาตรา 14 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มา
เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมอบหมายหรือเป็น
การกระทำตามที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือพิจารณาสอบสวน

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 26 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์
นายกรัฐมนตรี

(92 ร.จ.1 ตอนที่ 52 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 3 มีนาคม 2518)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นนโยบายที่สำคัญสำหรับ
รัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไปให้ได้อย่างจริงจัง และในการนี้สมควรที่
จะมอบหมายภาระหน้าที่อื่นนี้ให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน และ เพื่อ
ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไปตามมติของคณะกรรมการ
จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤ
ติมิชอบในวงราชการขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
พ.ศ. 2524

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2524
เป็นปีที่ 36 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดรายการ วิธีการ และเวลาในการแสดงสินทรัพย์
และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ พ.ศ. 2518 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดง
สินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2524"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เมื่อคณะรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหมดหรือบางส่วน
หรือบางคน แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามคำสั่งดังกล่าวปฏิบัติดังนี้

(1) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง อยู่ในวันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของคนที่มียู่ใน วันที่ คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งของคณะรัฐมนตรี

(2) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับการบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งภายหลังที่คณะรัฐมนตรี มีคำสั่งให้แสดงรายการสินทรัพย์ และหนี้สินของคนที่มียู่ใน วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่ง หรือใน วันที่มีคำสั่งให้ ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจยื่นรายการสินทรัพย์และหนี้สินได้ภายในเวลา ที่กำหนด และไต่ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลา โดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็นให้ปรากฏ ถ้าผู้นั้นได้รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 8 พอใจในเหตุแห่งความ จำเป็นนั้น อาจขยายระยะเวลาตาม (1) หรือ (2) ได้หนึ่งครั้ง เป็นเวลาไม่เกิน สิบห้าวันและให้รายงานให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา 4 เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 3 ผู้ใด ถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการให้ผู้นั้นแสดงรายการสินทรัพย์และ หนี้สินของคนที่มียู่ใน วันที่ถูกฟ้องคดีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ถูกฟ้องคดี

มาตรา 5 เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 3 แล้ว ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวแล้ว แต่ยังคง มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ ให้ผู้นั้นแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของคนที่มียู่ใน วันที่พ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ แล้วแต่กรณี

มาตรา 6 เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสิทธิและหนี้สินตามมาตรา 3 แล้ว ผู้ใดจะพ้นจากตำแหน่งเพราะเกษียณอายุ หรือพ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของกฎหมาย หรือเพราะลาออกจากตำแหน่งให้ผู้นั้นแสดงรายการสิทธิและหนี้สินของคนที่มิอยู่ใน ขณะนั้นก่อนวันที่จะพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา 7 การแสดงรายการสิทธิและหนี้สิน ให้ทำตามแบบแสดงรายการ สิทธิและหนี้สินท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

สิทธิและหนี้สินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแสดงรายการ ให้รวมถึงสิทธิ และหนี้สินในต่างประเทศ และที่มีได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

มาตรา 8 การแสดงรายการสิทธิและหนี้สินตามพระราชกฤษฎีกานี้ ต้องทำเป็นสองฉบับ มีข้อความตรงกัน และให้ผู้แสดงสิทธิและหนี้สินใส่ของปิดผนึกและ ต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้บนรอยผนึกของของ และให้ยื่นต่อผู้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการ สิทธิและหนี้สินดังต่อไปนี้

(1) สำหรับข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ การเมือง ให้ยื่นต่อนายกรัฐมนตรี

(2) สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงยุติธรรม

(3) สำหรับข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย

(4) สำหรับข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายรัฐสภา ให้ยื่นต่อเลขาธิการรัฐสภา

(5) สำหรับข้าราชการประเภทอื่นนอกจาก (1) ถึง (4) ซึ่งเป็นหัวหน้า ส่วนราชการตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป รวมตลอดถึงกรรมการและอนุกรรมการของส่วน ราชการให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด

(6) สำหรับผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยกา ผู้จัดการขององค์การรัฐบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจกรรมที่เป็นของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยกิจกรรมนั้น และหน่วยงานธุรกิจซึ่งรัฐเป็นเจ้าของให้ยื่นต่อรัฐมนตรีที่รัฐวิสาหกิจดังกล่าวสังกัดอยู่

(7) สำหรับข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานและลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ นอกจากที่กล่าวใน (5) และ (6) ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาของตนหนึ่ง เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือกรม หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจแล้วแต่กรณี

(8) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐนอกจากที่กล่าวใน (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) ให้ยื่นต่อเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือต่อผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้ผู้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) และ (8) ลงลายมือชื่อกำกับไว้ที่หน้าซองและส่งแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวหนึ่งฉบับ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 หรือมาตรา 6 แล้วแต่กรณี ส่วนอีกหนึ่งฉบับเก็บเป็นเอกสารลับในราชการไว้ ณ สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดทบวง สำนักงานของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรม หรือ ณ สำนักงานของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่ผู้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินนั้นสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินแต่เพียงตำแหน่งเดียว

มาตรา 9 เมื่อได้รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 8 แล้ว ให้เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนำใ้ซองปิดผนึกอีกชั้นหนึ่ง และลงลายมือชื่อกำกับไว้บนรอยผนึกของซองและ

เก็บไว้เป็นเอกสารลับในราชการ ณ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

การเปิดเผยของแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้ใดให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ เฉพาะเมื่อ มีการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นตามกฎหมาย
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการหรือเมื่อ
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 6

มาตรา 10 ในกรณีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินพ้นจากตำแหน่ง
ที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน หรือหน่วยงานที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามระเบียบ
เป็นเวลาห้าปีจะจัดการทำลายแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามระเบียบของ
ทางราชการก็ได้

มาตรา 11 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลลานนท์

นายกรัฐมนตรี

(98 ร.จ. ถวนที่ ๘ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 1 มีนาคม 2524)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 23
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518
กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่
ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ตามรายการ วิธีการและเวลาที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

(ไม่ได้นำแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินมาพิมพ์ไว้ ณ ที่นี้)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2524)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 และมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 นายก-
รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของประธานกรรมการ กรรมการ
อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ ให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ได้รับแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่ง และในวันที่จะพ้นจากตำแหน่ง ตามแบบแนบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 2 แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามข้อ 1 ให้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ
โดยวิธีการดังนี้

(1) สำหรับกรรมการ อนุกรรมการ รวมทั้งเลขาธิการ ให้ยื่นไว้กับประธาน
กรรมการ เป็นเอกสารลับในราชการ

(2) สำหรับเจ้าหน้าที่ ให้ยื่นไว้กับเลขาธิการ เป็นเอกสารลับในราชการ
การยื่นดังกล่าวข้างต้น ให้ยื่นภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่ง

ให้ประธานกรรมการรวบรวมต้นฉบับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน
ข้างต้นพร้อมทั้งแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของประธานกรรมการเอง เสนอต่อ
นายกรัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ส่วนฉบับให้
เลขาธิการ เก็บไว้ที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง
ราชการ

สินทรัพย์และหนี้สินที่ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ต้องแสดงตามกฎกระทรวงนี้ ให้รวมถึงสินทรัพย์และหนี้สินในต่างประเทศ และที่มีไค้อยู่ในความครอบครองของบุคคลนั้น ๆ ด้วย

เมื่อนายกรัฐมนตรีรับทราบแล้ว ให้เก็บรักษาแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินข้างต้นไว้ในสภาพเดิมของ ณ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จนกว่าจะมีเหตุอันอันควรตรวจสอบ ตามที่นายกรัฐมนตรีจะสั่ง

ข้อ 3 เมื่อประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่จะพ้นจากตำแหน่ง ให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของคนที่มียู่ในขณะนั้น ตามวิธีการในข้อ 2 ก่อนวันที่จะพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ 4 ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่แล้ว ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามข้อ 2 ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2524

พลเอก ป. ศิริสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

(98 ร.จ. ตอนที่ 33 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 1 มีนาคม 2524)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องจากมีบทบัญญัติมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนก่อนนายกรัฐมนตรี ตามรายการวิธีการ และกำหนดเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด จึงต้องตรากฎกระทรวงฉบับนี้ขึ้น

(ไม่ให้นำแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินมาพิมพ์ไว้ ณ ที่นี้)

ประวัติผู้เขียน

นาย กมล สกลเคชา เกิดเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2497 ณ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (ม.ศ.5) จาก โรงเรียนบดินทรเดชา กรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2516 และสำเร็จการศึกษา นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. 2520 หลังจากนั้นเริ่มรับราชการ ครั้งแรกเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2520 ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (อักษร เลข) สำนักงานจังหวัดระยอง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนิติกร 4 ฝ่ายวินัย กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย